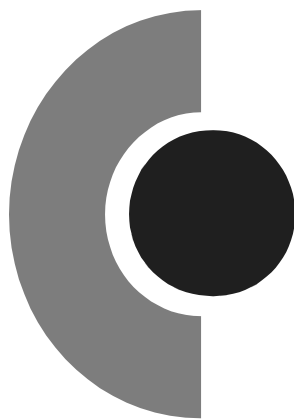

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. M. HILLEN, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 36, nr. 118 - december 2004

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Twee dagen in het bos	5
Opgravingen in de KVS	6
Groene school	7
Op bezinning bij de Cisterciënzers	9
De nieuwe BaMa-structuur	10
Een auteur in de kijker: Patrick Lagrou	13
Bezinning in de abdij van West-Vleteren	15
De macht van de distributiesector	16
Vodden	22
Personalia	25

Donkere winterdagen?

Het schooljaar lijkt nog maar net op gang geschoten of we zitten al weer in de examens aan het einde van het eerste trimester en hebben thuis de voordeur met een kerstkrans versierd. Gezellige huiselijke warmte. Zelfs voor de verjaardag van de Sint zag je in bepaalde huiskamers de lichtjes van de prachtig versierde kerstboom al flikkeren om zeker vroeg en lang genoeg van de aangename sfeer van de kerstperiode te kunnen genieten. In het straatbeeld duiken, net zoals in Zuid-Duitsland, heel wat gevel-, schouw- of dakgoot-hangende grote kerstmannen op, die ijverig hun best te doen om de vele imaginaire pakjes in hun juten zak naar boven te hijsen.

Bij het feest van 'de goedheilige man' was het altijd al duidelijk voor wie de beloning onder de vorm van speculaas en mandarijntjes bedoeld was; 'wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is de roe' werd in een van de sinterklaasliedjes gezongen. De braven keken vol verwachting uit naar 6 december, de minder braven konden wel eens in de zak van Zwarte Piet belanden. Toch dient hier aan toe gevoegd te worden dat heel wat ouders na een jaar vaak de deugnietenstreken van hun kinderen vergeten waren tegen de tijd dat de kindervriend het zonnige Spanje eventjes ruilde voor onze koudere oorden.

De commercie van Kerstmis heeft helemaal niets meer te maken met de boodschap van vrede en liefde die we elkaar en de wereld toewensen. Iedere dag worden we in de media geconfronteerd met onze niet-verwezenlijkte droom onder de vorm van oorlog, (verkeers)agressie, ... We hebben dus met z'n allen nog heel wat werk voor de boeg.

Toch zijn er ook wel fijne, positieve dingen die in de pers verschijnen. Volgens een recent rapport van de OESO zijn de leerlingen uit het Vlaams Secundair Onderwijs de nieuwe wereldkampioenen voor wiskunde. Proficiat, goed zo, leuk meegenomen.

Natuurlijk gunnen we onze collega's wiskunde, en in feite alle leerkrachten, deze pluim op hun hoed en voelen we ons trots dat we mogen meebouwen aan dat Vlaams Onderwijs, maar als nuchtere Vlaming maken we er meteen de kritische bedenking bij dat jammer genoeg niet alle leerlingen uit het secundair onderwijs de school verlaten met een diploma op zak. 'Armoede en Uitsluiting', het jaarboek van de Universiteit Antwerpen (DS 4/5 dec. 2004) geeft zelfs aan dat de wet op de leerplicht tot 18 jaar in twintig jaar tijd niet tot meer kansen voor en meer gelijkheid onder de scholieren heeft geleid. Naast de onderzoeksresultaten worden in dit boek gelukkig ook 2 haalbare oplossingen voor het probleem aangereikt. Ten eerste de leerplicht tot achttien vervangen door een kwalificatieplicht, een principiële verplichting voor iedere leerling om een diploma te behalen en vervolgens de leerplicht

niet vanaf vijf jaar invoeren, maar vanaf de eerste kleuterklas, waar de sociale ongelijkheid vaak het grootst is.

Ongetwijfeld zullen deze oplossingen weer heel wat stof doen opwaaien en voer voor discussie worden, maar stilstaan betekent achteruitgaan en dat willen we zeker niet.

Een vredevolle Kerst!

M. Hillen, directeur

Twee dagen in het bos ...

Zoals de meeste eerstejaars gingen ook wij op tweedaagse. Dit vond plaats in de Bosberg in Houthalen. Het was de bedoeling om elkaar beter te leren kennen.

We vertrokken op school en na een uurtje rijden waren we er al. We begonnen direct met het openingsspel. Daarvoor moesten we samen opdrachten uitvoeren. Nadat we ons buikje rond gegeten hadden, begonnen we aan de namiddagactiviteit. We konden kiezen

tussen fietsen, kennismakingsspelen of we konden debatteren over pesten. Rond zes uur knorden onze magen alweer, dus tijd voor een lekker avondmaal.

Toen alles op was, gingen we voor de laatste keer een luchtje scheppen door een avondwandeling te maken. Eens teruggekeerd van de wandeling was een beetje slaap wel vereist. We waren uitgeput van de leuke dag die we samen beleefden.

De volgende morgen moesten we vroeg uit de veren om gezellig samen te ontbijten. Het ontbijt smaakte ons, maar het was tijd om onze koffers te maken. Toch vertrokken we nog niet naar huis want er was nog een spel voorzien. We aten voor de laatste keer daar in Houthalen en met veel nieuwe vrienden trokken we goed en wel terug naar huis.

Eens thuis was het een blij weerzien vooral omdat onze ontmoetingstweedaagse goed was afgelopen.

Interesse? Bekijk dan zeker de
foto's op www.lutgardiscollege.be

Sem, leerling van 1A2

Opgravingen in de KVS

Op dinsdagavond 23 november woonden de zesdes onder onze begeleiding, de voorstelling *Diplodocus Deks* bij in het nieuwe KVS-bijgebouw op de Arduinkaai. In dat nieuwe theater wordt dit jaar gespeeld, na vijf seizoenen *Bottelarij*. De grote KVS zal volgend jaar zijn deuren openen, als de restauratie voltooid is.

De tekst van *Diplodocus Deks* is van de hand van Tom Lanoye, de auteur die bij heel wat leerlingen vooraan staat op hun leatuurlijstje. Samen met H. Brusselmans wordt Lanoye beschouwd als een van de twee "enfants terribles" van de hedendaagse literatuur in Vlaanderen.

Het stuk is eigenlijk een herneming van de voorstelling die het afgelopen seizoen in Gent werd gespeeld. De kritiek reageerde toen nogal verdeeld. Er werd o.a. gewezen op de (te) grove taal en een paar scènes van bedenkelijk niveau. De meeste critici spreken zich wel lovend uit over de acteerprestaties van de cast.

Wij vroegen aan onze leerlingen hun evaluatie in enkele regels op te schrijven. U kunt hieronder een greep uit die reacties lezen.

"Een heel aangenaam stuk, met goede acteurs, sublieme dialogen, en bovendien was het ook wel eens leuk om 's avonds met de klas weg te gaan. ."

Maxime, 6B

"Je wordt meegezogen in een draaikolk van geld en agressie."

"Het toneelstuk was een goede combinatie van humor en drama. ..."

Tiffany, 6B

"Ik hoorde soms de hele zaal lachen, zonder echt te begrijpen wat er grappig was. Waarschijnlijk ben ik niet 'Vlaams' genoeg om er echt van te kunnen genieten. "

Jonathan, 6B

"Een grappig stuk, waar ik de typische stijl van Tom Lanoye in kon herkennen. De acteurs maakten op een geweldige manier zijn woorden levend."

Sarah, 6B

"Het stuk weerspiegelt goed de mentaliteit in onze maatschappij. Het verhaal vind ik wat eenzijdig, maar de gebeurtenissen achterstevoren spelen, maakte de intrige wel boeiender."

Alicia, 6B

"Dit α -chronologische toneelstuk combineerde alledaagse maatschappelijke problemen met hilarische discussies."

Erwin, 6C

"Het stuk laat je van begin tot einde geen seconde los. Je wordt meegezogen in een draaikolk van geld en agressie."

David, 6C

Leerkrachten Nederlands, W. Vanderstraeten en R. Vandervaeren

Interesse? Bekijk dan zeker even de volgende sites: www.kvs.be (de vernieuwde Koninklijke Vlaamse Schouwburg)
www.vgc.be/administratie/dir_cultuur/cultuurwaardebon/index.asp (een cultuurwaardebon die 6,20 Euro korting geeft)
www.arsene50.be (theatertickets aan de helft van de prijs)

Lutgardiscollege sleept eerste logo in de wacht

'Groene School'

De inzet van de leden van de milieuraad tijdens het schooljaar 2003-2004 werd door de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie beloond met de toekenning van het eerste logo 'Groene School' in het kader van het MOS-project (Milieuzorg Op School).

Op vrijdag 1 oktober mochten de leden van de milieuraad in cultuurcentrum 'De Maalbeek' het eerste logo in het kader van het project MOS 'Groene School' in ontvangst nemen. Niemand minder dan de heer Guy Vanhengel, Brussels minister bevoegd voor Onderwijs, overhandigde het logo aan 6 secundaire Brusselse scholen, waaronder het Lutgardiscollege. In zijn toespraak beklemtoonde de minister het belang van milieuzorg op school en loofde hij de inspanningen die in de laureatscholen werden geleverd. Ook onze voorzitter, Frederic Kubben, nam het woord. Zijn toespraak kan je hieronder

lezen. De leden van de milieuraad zijn uiteraard fier op hun eerste logo, maar beseffen ook dat het in de eerste plaats een stimulans is om het Milieuzorgproject verder uit te bouwen. Voor het schooljaar 2004-2005 zal vooral aandacht besteed worden aan 'afvalpreventie en -sortering'. In de loop van het eerste semester werken de leden van de milieuraad aan de voorbereiding van dit project. Vanaf januari 2005 zou het resultaat van al die voorbereidingen op het schoolterrein zichtbaar moeten zijn. We houden de milieubewuste lezer alvast op de hoogte van de vorderingen.

*Mijnheer de minister,
Geachte aanwezigen,
Dames en heren,*

Op 3 april 2003 gingen enkele milieubewuste leerlingen en personeelsleden van het Lutgardiscollege naar de informatienamiddag rond MOS, georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Kort daarna startte onze school met "haar" milieuraad. Niemand, ook ik niet, had toen durven dromen dat de milieuraad een schooljaar later volop in werking zou zijn en een gevestigde waarde zou geworden zijn in ons college.

In het voorbije jaar hebben wij vooral aandacht besteed aan een andere visie op onze leefomgeving en een andere beleving van het schoolleven, dit waren onze grootste doelstellingen.

Met deze doelstellingen voor ogen hebben wij de eindmeet van onze eerste etappe van sensibilisering en infiltratie van milieubewustzijn bereikt en ben ik dan ook zeer fier vandaag de kroon op ons werk te mogen ontvangen.

Dit schooljaar willen wij echter beginnen aan onze volgende etappe, die hoofdzakelijk in het teken zal staan van afvalpreventie en waterbeheer. Wij hopen met deze uitdagingen een mentaliteitsverandering en een zekere bewustmaking te kunnen creëren bij alle geledingen van ons college.

Tot slot zou ik enkele mensen willen bedanken. Ten eerste meneer Paul Renders, MOS-begeleider voor Brussel, voor zijn advies het voorbije jaar, maar zeker ook de leden van onze milieuraad, die al een schooljaar lang hun creatieve geesten over het MOS-project buigen. Want iedereen weet dat je zonder een team van hard werkende mensen zelfs het kleinste project of doel niet kan realiseren.

Daarom nogmaals bedankt!

F. KUBBEN

Op bezinning bij de Cisterciënzers

Op 25 en 26 november gingen we met z'n elfen naar het klooster van Brecht. We wisten niet goed waaraan we ons konden verwachten, maar we wisten wel dat het iets heel speciaals ging worden. Dat was het ook.

Toen we binnentraden, wisten we niet goed hoe we ons moesten gedragen. We deden al dingen verkeerd. Gelukkig zijn de Cisterciënzers vergevingsgezind.

Om te beginnen zaten we in een soort vergaderzaaltje. We moesten elk een uitspraak en een prent kiezen die bij ons opvielen. Dan hebben we ook nog hand in hand gedanst. Daarna hebben we gewerkt in de serres samen met de gastenzuster, zuster Theresia. Handenarbeid is heel belangrijk voor kloosterlingen.

's Avonds, na de mis, liet de zuster ons alleen en praatten we over de (voor ons toch) rare gebruiken en de grappige gebeurtenissen aan tafel, waaraan we niets mochten zeggen. (foto: Mevr. Buys houdt zich niet aan de zwijgplicht)

Om 4 uur 's nachts werden we gewekt voor de nachtwake. Het was wel vermoeiend om midden in de nacht te gaan zingen.

De volgende dag hebben we de bezinning verder gezet en hebben we kaartjes naar elkaar geschreven. We waren echt lief voor elkaar, en dat vind ik heel belangrijk. Toen we dus de bus terugnamen, hebben we ons serieus laten gaan door heel de tijd te lachen. Er zat een dronken man voor ons tegen zichzelf te praten, te zingen en op een bierfles te fluiten. Maar samen lachen is ook een vorm van bezinning.

Dank aan onze fantastische begeleidster, mevrouw Buys.

Interesse? Bezoek eens het klooster:
[www.katholiekederland.nl/hetklooster/
archief/index_17775.html](http://www.katholiekederland.nl/hetklooster/archief/index_17775.html)

Leerlingen van het 6de jaar

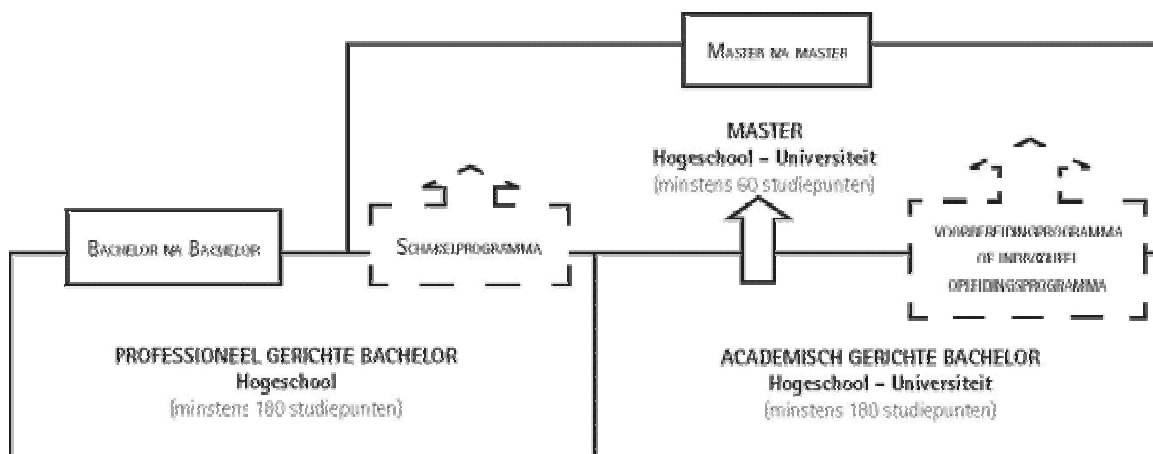
Vrijgezel of Meester? De nieuwe BaMa-structuur

Tot vorig academiejaar kon je in Vlaanderen een hogeschoolopleiding van het korte type, een hogeschoolopleiding van het lange type, een universiteitsopleiding, of een postgraduaat volgen. Nu zijn er nog twee opleidingen: bachelor of master.

De hogeschoolopleiding werd beschouwd als een meer praktische, beroepsgerichte opleiding. Zo kon je bijvoorbeeld een graduaat verpleegkunde volgen van drie jaar (voorheen A1 genoemd) en meteen aan de slag in een ziekenhuis. Je kon aan de hogeschool ook een lerarenopleiding van drie jaren volgen voor het secundair onderwijs (voorheen regentat genoemd) en dadelijk het onderwijs binnenstappen. Deze opleidingen werden beschouwd als Hoger Onderwijs van het Korte Type (HOKT).

Er bestonden ook opleidingen van het lange type (HOLT), bijvoorbeeld Vertaler-Tolk (vier jaar). De hogescholen hebben deze opleiding laten erkennen als een licentie. Vandaar dat men zich na een Vertaler-Tolk-HOLT-opleiding "licentiaat" mocht noemen. Wie ingenieur elektromechanica wou worden volgde eerste twee kandidaatsjaren en dan twee ingenieursjaren. Dus een HOLT-opleiding die niet tot licentiaat leidt, maar tot ingenieur. Vergeet niet dat er voor dit laatste voorbeeld ook een HOKT-opleiding van drie jaar bestond: graduaat elektromechanica.

Kunt u niet meer volgen? Wel, werkgevers van andere Europese landen ook niet. Studenten en werknemers moeten overal in Europa meteen kunnen verder studeren of werken, vinden de Europese politici. Daarom worden de studies op Europees vlak gestroomlijnd. Vanaf nu spreekt men over een bacheloropleiding (3 jaar) en een masteropleiding (minstens 1 jaar extra).

In de praktijk verandert er weinig, alle oude opleidingen bestaan nog. Wel is er een klein onderscheid tussen een bacheloropleiding die je volgt aan een hogeschool (professionele bachelor) of een die je volgt aan een universiteit (academische bachelor).

Professionele bachelor

In de theorielessen is de benadering van de leerstof eerder concreet. Je bespreekt theoretische modellen en hun toepassingsmogelijkheden in de dagelijkse praktijk. Hoe zit iets in elkaar? Hoe ontstaat iets? Hoe herken je het? Hoe kan je het herstellen? Hoe kan je erop inwerken? Welke zijn voor- en nadelen? Welke technieken kan je gebruiken?

In de praktijklessen ga je proefondervindelijk om met de materie die in de theoretische lessen aan bod is gekomen. Vaak worden er specifieke beroepsvaardigheden aangeleerd en getraind.

“Vaak worden er specifieke beroepsvaardigheden aangeleerd en getraind.”

Tijdens de stageperiode maak je uitgebreid kennis met je toekomstige werkveld en leer je omgaan met beroepseigen mogelijkheden en moeilijkheden (stress, werk- en tijdsdruk, organisatieproblemen, beperkte financiële middelen, ...).

Je krijgt meer leerstof te verwerken dan in het secundair onderwijs. Meestal krijg je een goed aaneensluitend geheel van lessen en stages. De lessen hebben meestal plaats in kleinere groepen. De afstand tussen student en docent is klein. Er wordt een beroep gedaan op je redeneer- en vooral op je werkvermogen.

Na een professioneel gerichte bacheloropleiding kan je een andere professioneel gerichte bacheloropleiding volgen. Bijvoorbeeld: eerst volg je een verpleegkundige opleiding (eerste bachelor) en dan sociaal assistent (tweede bachelor).

Je kan echter ook kiezen voor een masteropleiding, mits het volgen van enkele bijkomende vakken (het zogenaamde schakelprogramma) die van een professionele bachelor een academische bachelor maken.

Academische bachelor

Bij een academisch gerichte bacheloropleiding (ongeveer 3 studiejaar) legt men de nadruk op een brede academische (theoretische) vorming of een vorming in de kunsten. Ze zijn gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek en bereiden je rechtstreeks voor op een masteropleiding. Die opleidingen vind je aan universiteiten en een aantal hogescholen.

Aan de hogescholen zijn de academische bacheloropleidingen in hoofdzaak toegepast-wetenschappelijk. Het gaat niet zozeer om fundamenteel onderzoek (de wetenschap zelf vooruit helpen), maar wel om toegepast onderzoek (het werken in het arbeids- of toepassingsveld vooruit helpen).

De praktijk kan bestaan uit stages, ateliers, afstudeerprojecten, training en practica, taallabo en vertaal oefeningen, een praktijkopleiding ter zee ...

Je maakt ook kennis met een aantal hulpwetenschappen. Als je b.v. pedagogische wetenschappen studeert, heb je ook inzichten nodig uit filosofie, psychologie en biologie. Je kan geografie maar echt bestuderen als je een ruime notie hebt van natuurkunde, scheikunde, wiskunde, plant- en dierkunde.

Er komt heel wat denkwerk bij kijken. Het soort denkactiviteiten verschilt van richting tot richting. Je hebt een goed begrips- en redeneervermogen nodig. Daarnaast moet je ook over een stevig geheugen beschikken, want je krijgt beduidend meer leerstof te verwerken dan in het secundair onderwijs. Bovendien wordt er bij het instuderen en het verwerken van de leerstof een grote zelfstandigheid verondersteld. De leerstof bestaat vaak uit wetenschappelijke teksten waarin complexe concepten en modellen worden behandeld.

Na een academisch gerichte bacheloropleiding kan je een aansluitende masteropleiding volgen.

De masteropleidingen leggen de nadruk op gevorderde wetenschappelijke of artistieke kennis en competenties die je nodig hebt voor het zelfstandig beoefenen van wetenschap of kunst, of voor het uitoefenen van een beroep. Het uiteindelijke doel is de vorming van een onderzoeker. De masteropleidingen worden afgesloten met een masterproef (voorheen "thesis" genaamd).

Een auteur in de kijker

Op 24 januari 2005 verwelkomt de eerste graad

Patrick Lagrou

Patrick Lagrou vond het op school niet leuk. Hij wilde ontdekkingsreiziger worden. Toen hij achttien was trok hij de wereld in. Hij had allerlei baantjes, schreef over zijn reizen en studeerde tussendoor rechten. Na het afronden van

zijn studie ging hij verder met reizen en reportages maken. Hij reisde door Amerika, Afrika, Azië en de Stille Oceaan. Hij verbleef bij de Indianen in het Amazonewoud en had een duikbasis op de Bahama's. Hij schreef hierover artikelen en boeken voor volwassenen. Ook werkte hij een poosje als advocaat, maar dat beviel hem niet. Hij begon met het schrijven van jeugdboeken nadat zijn dochter hem vroeg waarom hij niet voor kinderen schreef. Sinds 1992 is hij fulltime schrijver. Patrick Lagrou is getrouwd en heeft twee dochters. Hij woont in Pervijse.

De boeken van Patrick Lagrou zijn spannend, zitten vol avonturen en bevatten magische en detective-achtige elementen. Ze spelen zich vaak af in verre landen, in vreemde culturen. Over deze landen en culturen wordt veel informatie gegeven. Uit zijn boeken spreekt een grote liefde voor de natuur. In veel van zijn boeken moeten geheimen opgelost worden. Bij het oplossen krijgen de hoofdpersonen hulp van dieren (met name dolfijnen) of bovennatuurlijke krachten. Ook schreef hij een boek over een meisje dat bij een sekte belandt. De laatste tijd is Patrick Lagrou zich vooral gaan toeleggen op griezelverhalen.

Geboortedatum: 1 oktober 1949
Geboorteplaats: Brugge, België
E-mail: info@patricklagrou.be
Website: <http://www.patricklagrou.be/>

Boeken:

- 1992 *Het dolfijnenkind* (Clavis / 17e druk 2002)
- 1993 *Hekseneiland* (Clavis / 5e druk 2001)
- 1994 *Kreten in de mist* (Clavis / 4e druk 2001)
- 1994 *Het meisje uit de jungle* (Clavis / 4e druk 1998)
- 1995 *Het monster uit de diepte* (Clavis / 6e druk 2003)
- 1996 *Sterrenkind* (Clavis / 4e druk 2003)
- 1997 *In de klauwen van de duivel* (Clavis)
- 1997 *Gregoris en de dolfijn* (Clavis / 2e druk 2001)

1997 *Het beest van de Canigou* (Clavis / 5e druk 2001)
1998 *De poorten van Atlantis* (Clavis / 4e druk 2003)
1999 *Volgelingen van Satan* (Clavis)
1999 *Het geheim van de Grote Kronometer* (Clavis)
1999 *Vervloekte aarde* (Clavis)
2000 *Gruwelbad* (Clavis)
2000 *Griezels op school* (Clavis)
2000 *De wraak van de mummie* (Clavis / 3e druk 2001)
2001 *Tibo en de droomduivels* (VBVB)
2001 *De spoken van McHaggis* (Clavis / 2e druk 2002)
2001 *De schat van de boekaniers* (Clavis / 2e druk 2004)
2002 *De Halloweenheksen* (Clavis)
2002 *Body switch* (Clavis)
2003 *De Koekeliek van Baselberg* (Averbode)
2003 *De schorpioenen van Kato Zagros* (Clavis)
2003 *Geesten in huis* (Clavis)

Dankzij de steun van het oudercomité kunnen we van een paar extra meters lectuur genieten in onze bib. Heel wat boeken van jeugdauteurs (waaronder ook Patrick Lagrou) kunnen nu ontleend worden.

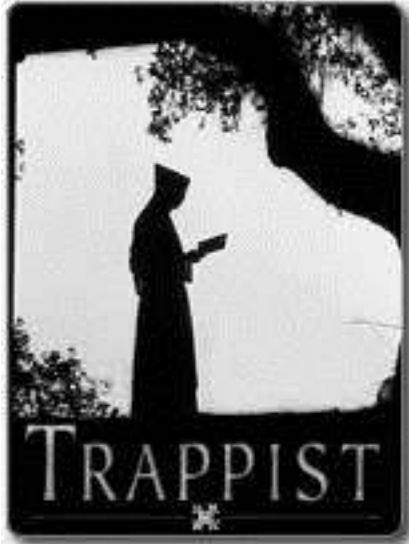
Nieuwe boeken, boeiende verhalen.
Veel leesplezier!

Bezinning in de abdij van West-Vleteren

Op donderdag 25 en vrijdag 26 November, gingen de zesdes op bezinning. Er waren drie keuzemogelijkheden: gespreksdagen in Jezus-Eik, bouwkamp in Bellingen of bezinnen in de abdij van Brecht of West-Vleteren.

Tien leerlingen en ikzelf kozen ervoor om de broeders van West-Vleteren eens een bezoekje te gaan brengen. Sommigen konden zelfs niet wachten en namen woensdagnamiddag al de trein richting Poperinge.

We waren allen lichtelijk verrast toen we de abdij zagen. De abdij zag er groots en toch imponerend uit. Toen we eenmaal geïnstalleerd waren kregen we enkele richtlijnen van Mr. Vermeir mee. Een van de voornaamste regels was 'absolute stilte'. Verder werd er ook van ons verwacht dat we de diensten meemaakten en een handje hielpen in de taken die de broeders moesten vervullen.

Het eten viel best goed mee. Het varieerde van viskroketten, boterhammen met beleg en puree tot een soort van hutsepot met spruitjes, kool, aardappelen en worteltjes. We moesten ook allen meehelpen met de afwas.

Er waren ook vele diensten en een mis. De uren waren o.a. 's morgens om half vier, om 7 uur 's morgens, 12.15u 's middags, 14.15u, en in de namiddag om 17.15u. Zelf heb ik samen met slechts drie andere leerlingen ook de dienst van half vier 's morgens meegemaakt die bestond uit 20 minuten zang en tekst, een half uur stilte en daarna weer 20 minuten zang en tekst. Er hing wel een rustgevende sfeer, zeker toen de lichten gedimd werden.

Zoals ik al zei werd er ook van ons verwacht dat we de broeders meehielpen met hun klusjes. Iedereen dacht aan brood bakken of bier brouwen (zelfgemaakte trappisten klonk voor velen aanlokkelijk). En we hebben dan ook iets met trappisten

gedaan. Namelijk de lege flesjes in bakken geplaatst en mooi gestapeld. En onderschat dit zeker niet, het aantal flesjes was onnoemelijk veel. 's Nacht als ik mijn ogen sluit, spoken ze nog rond in men hoofd. We hebben ook nog een rondleiding gekregen in de 'virtuele abdij van West-Vleteren' die iets verderop lag: digitale beelden in een symbolische abdij.

"Waarom koos u in godsnaam voor dit leven?"

Ook had Mr. Vermeir voor ons een gesprek geregeld met de gastenbroeder om antwoord te geven op al onze vragen. De voornaamste vraag was "Waarom koos u in godsnaam voor dit leven?", "mist u bepaalde dingen niet, zoals bijvoorbeeld voetbal?"

vroeg een leerling zelfs. Hij beantwoorde deze vraag heel sereen. Hij zei dat, toen hij de abdij voor de eerste keer bezocht had, iets voelde, een roeping. Hij vond niet dat hij iets opgaf, hij had nu eenmaal een keuze gemaakt waarmee hij gelukkig was. Desondanks pluizen sommige broeders nu nog altijd de krant uit voor het voetbalnieuws.

En uit eigen ervaring kan ik best wel zeggen dat het gevoel van kalmte en rust helemaal niet zo saai was als ik oorspronkelijk had gedacht.

Interesse ? Bezoek eens het klooster:
www.sintsixtus.be of proef het bier bij:
www.delhaize.be, www.qb.be en in uw
stamcafé

Kimberley, leerling van GA

Nvdr: In de abdij mochten geen foto's genomen worden. U krijgt dus een foto te zien van de bezinning in Bellingen. Daar toonden de leerlingen ook dat ze handen aan hun lijf hebben en een stevig stukje kunnen zagen.

De macht van de distributiesector

Shopping wordt alles, alles wordt shopping

Shopping kende gedurende het laatste decennium heel wat wijzigingen. Nieuwe tendensen staan momenteel ofwel in de kinderschoenen ofwel groeien ze naar maturiteit. De distributiesector, de grootwarenhuizen en middelgrote winkels, (In Nielsen terminologie de F1 en F2) is machtig geworden en zal, nog meer dan nu, met alle mogelijke middelen wat proberen te krijgen op de consument teneinde nog machtiger te worden.

De macht van de distributiesector is eerder recent. De eerste zelfbedieningszaak in België was een Delhaize winkel die in 1958 zijn deuren opende op het Flageyplein te Brussel. Op veertig jaar tijd is het omzetcijfer van internationale distributeurs zoals Wal-Mart, Carrefour en Delhaize gestegen tot duizelingwekkende hoogtes. Het jaarlijkse omzetcijfer van het Amerikaanse Wal-Mart is groter dan het bruto binnenlands product van 3/4 van de landen in de wereld (Het BBP is de waarde van alle goederen en diensten die gedurende een jaar in een land geproduceerd worden). Op een lijst waar landen en distributeurs gerangschikt staan volgens omzet en BBP prijkt Wal-Mart op de 24ste plaats en Carrefour op de 49ste plaats. Bedrijven worden machtiger dan overheden. Grote bedrijven kunnen zonder probleem overheden onder druk zetten, doen dit, en zullen dit in de toekomst nog meer gaan doen.

Door hun enorme groei worden distributeurs geconfronteerd met logistieke problemen. Ze halen dan ook de mensen binnen die bewezen hebben grote logistieke problemen te kunnen oplossen. Warenhuisgroep Sears haalde Luitenant Generaal William Pagodis in huis en stelde hem aan als senior vice president, verantwoordelijk voor logistiek. Generaal Pagodis was in de Golfoorlog logistiek verantwoordelijke en zorgde ervoor dat de Amerikaanse troepen tijdig alles kregen wat ze nodig hadden, van tanks tot sigaretten. *“I’m using the skills I used in the military exactly here in the civilian world. The difference is instead of moving ammunition, water, and fuel, I’m moving dresses, appliances and lipstick”*.

De snelle groei van de distributiesector werd mogelijk gemaakt dankzij nieuwe technologieën. De distributeurs die de finesse hadden om snel in te zien dat technologie nieuwe groeimogelijkheden bood, groeiden het snelst. De twee belangrijkste technologische vernieuwingen uit het verleden zijn de roltrap die een

vloeiende circulatie mogelijk maakt en airconditioning die zorgt voor altijd de juiste temperatuur. Vaardige en creatieve architecten hebben gezorgd voor een functioneel optimale inplanting van roltrappen in een grootwarenhuis. Maximale circulatie zorgt voor een maximalisering van de verkoop. Een juiste architectuur draagt aanzienlijk bij tot de groei van het omzetcijfer.

Intelligente architecten ontwierpen en ontwerpen gebouwen waar alles draait rond consumptie en waar consumeren gestimuleerd wordt. In de Franse vertaling van het belangrijke en oorspronkelijk Engelstalige boek *Learning from Las Vegas* (1977), *L'enseignement de Las Vegas ou le symbolisme oublié de la forme architecturale* van Post Moderne architect semioticus Robert Venturi, antropologe Denise Scott Brown en Steven Izenour lezen we dat de speelzaal van het casino in Las Vegas altijd somber verlicht is en dat er geen vensters zijn. Dit bevordert de intimiteit alsook het gevoel van veiligheid.

De bezoeker kan onmogelijk afgeleid worden door wat er zich buiten afspeelt. Doordat het artificiële licht 's middags en 's avonds perfect hetzelfde is, krijgt de consument een tijdloos gevoel. Ook de ruimte lijkt grenzeloos doordat het artificiële licht de grenzen eerder verduistert dan markeert.

"Er is geen buiten meer. Er rest enkel een tijdloze aards paradijselijke binnenruimte"

Er is geen buiten meer. Er rest enkel een tijdloze aards paradijselijke binnenruimte. De consument kan/moet zich enkel concentreren op spelen en spelen is consumeren. Vandaag geven sommige casino's gratis maaltijden. Zelfs de hongerige maag zal de klant niet kunnen verleiden om naar buiten te gaan. Een casino biedt alles wat het volk wil, brood en spelen!

In de distributiesector ontstaan de laatste jaren verschillende nieuwe winkelconcepten. Doel is de consument te boeien, te fascineren en te doen consumeren. Consumenten zijn als vrolijk huppelende konijnen rond een lichtbundel in de duistere nacht. En waar er een konijn is, is er een jager (of stroper!)

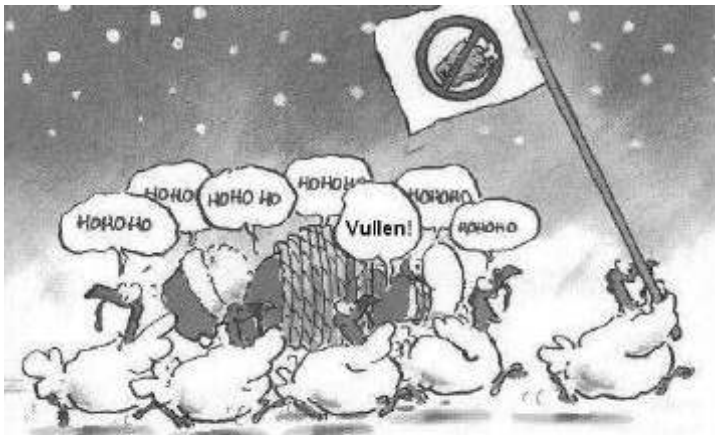
"Consumenten zijn als vrolijk huppelende konijnen rond een lichtbundel in de duistere nacht"

De winkel Niketown in Londen en de door Rem Koolhaas ontworpen Pradoshop in Tokyo zijn geslaagde illustraties van nieuwe winkelconcepten. Koolhaas is een van de belangrijkste architecten en denkers van vandaag. Hij heeft een sociologische en analytische kijk op onze samenleving.

Naast zijn internationaal architectenbureau OMA (office for Metropolitan Architecture) is er ook AMO, een denktank. In 2001 verscheen onder leiding van Rem Koolhaas het lijvige boek *Project on the city 2. Harvard design school*

guide to shopping. Het boek bevat onder meer essays met haarscherpe analyses en originele verrassende invalshoeken.

Shopping vernieuwt niet alleen voortdurend zijn architecturale vorm maar ook de aangewende technologieën. Enerzijds kunnen verworvenheden uit het verleden herdacht en verrijkt worden. Anderzijds zorgen nieuwe technologieën voor nieuwe wegen en tendensen.

Het kalkoenen bevrijdingsfront slaat opnieuw toe!

Psychologische testen hebben uitgewezen dat geuren invloeden hebben op ons koopgedrag. Erg verwonderlijk is dat niet. Wie kwam nog nooit in bekoring door het olfactorisch waarnemen van een lekkere frietengeur, verspreid door een nabijgelegen frituur? De citroengeur van een detergent geeft de consument

onbewust de indruk van natuurlijkheid en werkzaamheid. In de zeer nabije toekomst gaat de geurindustrie een nog veel grotere rol spelen in shopping. Uit onderzoek voor Nike zou gebleken zijn dat er meer schoenen worden verkocht indien de pashokjes een zachte bijna niet bewust waar te nemen bloemengeur hebben. De geurindustrie wordt meer en meer een biljoenenindustrie. Door op het juiste moment de juiste geur door het klimatisatie - of ventilatiesysteem te jagen kan men de consument beïnvloeden. Men begint nu ook al te spreken van "*corporate identity smells*". Naast het eigen logo, de typische eigen huisstijl gaan sommige bedrijven in de nabije toekomst hun eigen geur laten ontwikkelen waarin de hoofdzetel en andere vestigingen zullen baden.

Dankzij nieuwe technologieën startte een tiental jaar geleden inno-GB (nu Carrefour) met een klantenkaart. Delhaize en andere winkels volgden. Dankzij deze kaart krijgt de consument spaarpunten en verkrijgt de distributeur belangrijke informatie over zijn consument. De distributeur weet van zijn consumenten wat zij kopen, hoe vaak en hoeveel zij kopen en wanneer zij kopen. *Psychogramming* zal in de toekomst de verkoopcijfers verhogen.

Reeds in het verleden wist een producent van waspoeders dat hij vooral televisiereclametijd moest aankopen van donderdag en vrijdagavond. Zijn distributeur informeert hem immers over het feit dat waspoeders voor meer dan 70% worden verkocht op een vrijdag of zaterdag.

Dankzij meer verfijnde technologie zal men in de toekomst hierin nog veel verder gaan.

De huis aan huis bladen die je nu in de bus krijgt, zullen vroeg of laat verdwijnen. Consumenten zullen gepersonaliseerde informatie ontvangen over producten die ze regelmatig kopen. Indien je vaak wijn koopt, ga je regelmatig wijn tips en wijnnieuws ontvangen. Koop je vaak biologische producten dan ontvang je hierover meer informatie.

Indien er een opmerkelijke verandering in je koopgedrag wordt vastgesteld, zal er ingegrepen worden.

AIDA (*Artificial Intelligence Discrimination Architecture*) van IBM is oorspronkelijk ontwikkeld voor het VS star wars programma en diende om Russische raketten in de ruimte te identificeren. Momenteel wordt dit systeem uitgetest in data processing voor distributeurs.

"We gaan van een *star wars* naar een *store wars*"

Doel is klanten te detecteren die op zeker moment minder aankopen dan gebruikelijk. Eens een afwijkend koopgedrag wordt vastgesteld, wordt het vervolgens door de computer geanalyseerd en op gepaste wijze gepareerd. Indien uit de analyse zou blijken dat de klant vermoedelijk meer bij een concurrerende winkel gaat kopen, kan men die klant tijdig overhalen toch trouw te blijven. Het systeem zorgt ervoor dat half automatisch een Direct Mail wordt verstuurd met speciale aanbiedingen en kortingen op maat van de klant. *Big brother is watching you!* We gaan van een 'star wars' naar 'store wars'.

Shopping is een krachtig instrument dat langzaam ingang vindt in alle sociaal-culturele aspecten van onze samenleving. Het Metropolitan museum in New York, kortom het Met, (het Louvre van de VS) startte in 1997 met een shopping strategie. William het blauwe nijlpaard werd de mascotte van het museum. William verschijnt op T-shirts, dassen, speelgoed en in advertenties. Op elke verdieping verschenen museumshops. Momenteel zijn er meer kassa's in het Met dan in een gemiddeld warenhuis. Dankzij shopping verdient het Met nu jaarlijks 87,4 miljoen US dollar. In het zopas vernieuwde MoMA (Museum of Modern Art) in New York is James Gundell retail director. Voorheen was hij werkzaam als general merchandising manager bij het warenhuis Bloomingdale's. In de MoMA winkel wordt er per vierkante voet een omzet gedraaid van \$ 1.750 terwijl dit in een gemiddeld warenhuis slechts \$ 250 is.

In alle overheidssectoren en sectoren die traditioneel niets met shopping van doen hebben, doet shopping zijn intrede. Naast musea, ziekenhuizen (denk aan Erasmus te Brussel), Stations (Het nieuwe Brusselse Zuid station) kerken en luchthavens worden er ook in sommige scholen shoppingmodellen succesvol toegepast.

Om de speeltijd van de kinderen te beheren, introduceerde de Dale basisschool in Derby (Engeland) een shoppingmodel. De kinderen kopen eerst een jeton die een jaar geldig is. Deze kunnen ze aan de spelletjeswinkel inwisselen voor een springtouw, een bal of stelten enz. Volgens de directeur is sinds de invoering van dit model het gedrag van de kinderen aanzienlijk verbeterd en hebben de kinderen nu een zinvol doel voor hun speeltijd.

In Relearning from Las Vegas, een interview met Robert Venturi en Denise Scott Brown door Rem Kooshaas en Hans Ulrich Obrist zegt Denise Scott Brown dat ze erg verwonderd is over het feit dat het zeer lang heeft geduurd alvorens luchthavenuitbaters beseften dat je winkels moet inplanten, daar waar de mensen wachten en niet in de incheckhall.¹

De British Airports Authority

(BAA) heeft dit begrepen. Op Heathrow worden de vluchten voor zakenlui samengebracht aan dezelfde terminal en *gates*. De winkels die men hierbij inplant bieden artikelen aan, specifiek voor deze doelgroep. Studio 55 op Heathrow richt zich specifiek naar de vlot spenderende Japanner. Het winkelpersoneel spreekt Japans en leerde de Japanse etiquette en gewoontes. BAA verkoopt 1/5 van alle parfums die in het Verenigd Koninkrijk verkocht worden. Niemand verkoopt meer boeken en Rolexhorloges.

Andere winkels op Heathrow passen zich elk uur razendsnel aan. De vitrine van een schoenenwinkel toont 's morgens, op een moment dat er verschillende vluchten naar Japan zijn, dure kleine lederen schoenen.

"Heathrow noemt zich nu: *a shopping centre with a plane parking*"

Rond de middag, er zijn dan vooral vluchten naar Afrika, zien we in diezelfde vitrine vooral kleurrijke sandalen. De omzet per vierkante voet op Heathrow bedraagt \$ 2.500. Niemand doet beter.

Heathrow noemt zich nu: "*a shopping centre with plane parking*". BAA haalt 60% van zijn inkomsten uit distributie. Winkelhuurprijzen worden gekoppeld aan de winkelomzet. Het aandeel van BAA staat nu op de beurs genoteerd als een aandeel binnen de distributiesector en niet meer als een aandeel van een transportbedrijf. Aandelen van transportbedrijven - behalve scheepvaart - doen het de laatste jaren niet goed. BAA volgt een intelligente en weldoordachte shoppingstrategie.

¹ Interview verscheen in *CONTENT*, Tasschen, 2004. (publicatie o.l.v. R. KOOLHAAS en OMA)

Volgend leuk Amerikaans statement onderlijnt het enorme belang van strategische marketing planning.

*There are three types of companies;
those who make things happen;
those who watch things happen;
those who wonder what happened*

We mogen rustig stellen dat dit nu ook geldt voor overheidsinstellingen.

R. Van den Broek, leerkracht economie

Vodden

Op dinsdag 28 september woonde het vijfde jaar de theatervoorstelling “Vodden” bij. Eriek Verpale schreef het stuk en Tania Van der Sanden, die we kennen van de programma’s “In de gloria” en “Man bij hond”, neemt de hoofdrol voor haar rekening als Yvette, wat ze trouwens prima doet.

Yvette was twintig jaar geleden een meisje dat werkte in de lingeriefabriek, eigendom van “Tscheef Miljoen” of meneer Zestigh. Deze rol wordt vertolkt

door Bob De Moor. Yvette was toen nog een meisje van 16, accordeoniste en je kan het al raden: deze twee kregen een relatie! Zoals we Tania Van der Sanden kennen, hield zij in de rol van Yvette de zaal anderhalf uur lang geboeid door een interessante uiteenzetting over haar mistroostige verleden. Dit deed ze door het publiek te betrekken bij haar situatie. Ze

vraagt regelmatig aan de toeschouwers bijvoorbeeld hoe laat het is.

We kwamen zo dus meer te weten over haar verleden. Ze deelde ons onder andere mee dat ze tegen “Tscheef Miljoen” wel zou zeggen wat ze van hem dacht na zijn laffe gedrag. Ze zou zich dan niet van haar stuk laten brengen door zijn commentaar, want die avond was er op VTM de finale van Miss Belgian Beauty, waaraan haar dochter zou kunnen deelnemen.

Yvette heeft last met het leven omdat ze vindt dat het helemaal niet rechtvaardig is, nadat de Hongaarse muzikant Zoltan met wie ze een verhouding had, toen ze nog op straat leefde, haar had verplicht hun dochter te dumpen op een soort afvalhoop in een afgelegen gebied. Nu hoopte ze dat de finaliste van Miss Belgian Beauty deze dochter is, maar is ze het wel echt?

“Tania deed de toeschouwers van meet af aan op het puntje van hun stoel zitten om de intrige van haar leven te weten te komen.”

In feite waren er niet veel bedrijven in het stuk. In het begin kreeg je “Tscheef Miljoen” te zien, wat amper vijf minuten duurde. De regisseur zadelde ons daarna een goed uur op met Yvette, die tegen ons haar beklag deed. Hij zorgde er wel voor dat het tempo niet slabakte door

eindeloos gebabbel door hier en daar hilarische momenten in te lassen. Ook heeft hij een goede acteurskeuze gemaakt, want Tania deed de toeschouwers van meet af aan op het puntje van hun stoel zitten om de intrige van haar leven te weten te komen.

Op het podium stond niet meer dan een tafel met plastic zakken, waarin oude kleding zat om naar Roemenië te sturen. De tafel bezorgde ons de illusie dat het speelvlak het bureau van Yvette was, die werkte voor een liefdadigheidsinstelling. Het podium was eveneens omgeven door glimmende linten waardoor er een zacht licht viel. Deze linten verwezen naar het wazige dat rond Yvettes verleden hing. De kleding die de protagonist droeg, moest het publiek brengen naar VTM op de volgende manier: eerst droeg Yvette een groene jurk om ze daarna plots te vervangen door een rode en als laatste kwam de blauwe kleur aan bod. Dit zijn de VTM-slogankleuren! Dit vond ik toch een beetje ver gezocht!

De belichting was sfeervol en paste uitermate goed bij de stemming. De grauwe, blauwe belichting zorgde ervoor dat het publiek wel echt geloofde dat Yvette veel

miserie had gekend.

De muziek die bij het stuk hoorde, was accordeonmuziek, wat ons weer deed denken aan hoe graag Yvette dit instrument bespeelde. Het geluid en de akoestiek waren perfect, waardoor alles gemakkelijk te verstaan en goed te volgen was.

Voor mij was dit een zeer geslaagde eerste kennismaking in schoolverband met theater.

Interesse? Bekijk dan zeker even de volgende sites: www.bozar.be
(toneel in het Paleis voor Schone Kunsten)
www.opbrussel.be/BroodjeBrussel (theater op de middag)
www.malpertuis.be (andere voorstellingen van dit toneelgezelschap)
www.indegloria.be en www.heteiland.be (televisiewerk van Tania)

Steven, leerling van 5B

Geboorten

Op 16 november 2004 zag QUINTEN, zoon van Tim De Grootte en Rita (lerares) De Wilde het levenslicht. Na bijna 5 jaar alleen te spelen kreeg Amber er een broertje bij.

Aan de fiere ouders, onze welgemeende gelukwensen!

Overlijdens

Op 16 juli 2004 overleed Lesley TOMLIN, echtgenote van Jacques Thijs (oud-leerling) en schoondochter van Nelly Joukes (oud-lerares).

De heer Robert VAN HERCK, grootvader van Aurélie Pascal (6C), overleed te Etterbeek op 10 september 2004.

De heer Alfons VANHOREN, vader van Marcel en Omer (oud-leerlingen) en grootvader van Steven (4C) en Jeroen (1A/4), overleed op 30 september 2004.

Op 4 oktober 2004 ging de heer Louis LAMBEAU, grootvader van Ludwig Lambeau (6A), van ons heen.

Op 22 november 2004 overleed onverwachts de heer Geert HOVELYNCK, vader van Walter en Stefaan (oud-leerlingen) en schoonvader van Daniëlle Vannypen (oud-leerling)

Met oprechte deelneming vanwege de Lutgardisgemeenschap.